

Mlada plesna scena na pohodu

Spodbudno združevanje treh festivalov, ki je vključilo tudi avtorice plesnih miniaturnih umetniške gimnazije

[...]

Predstavile so se tudi najmlajše udeležanke festivala, letošnje avtorice plesnih miniaturnih umetniške gimnazije za sodobni ples. Vseh šest avtorskih izvedb je zajeto v skupni naslov 6x19, ki povezuje šest kratkih avtorskih solov, šestih devetnajstletnic, pod mentorskim vodstvom in v dramaturgiji Sinje Ožbolt. Letošnja tema je bila Avantgarda/idejni nosilci gibanja v umetnosti, politiki, družbi, upiranja konvencijam, iskanja, odkrivanja lastnih in namišljenih zmožnosti ali meja ... Tema velikega obsega možnosti in širokega polja razmišljanja za uprizoritveni proces ter plesno nadgradnjo. Predstava 6x19 je stekla v produkciji SVŠGL in koprodukciji Emanat, za svetlobno oblikovanje pa je še posebej poskrbel Davor Balent.

Možganski kaos je naslov prve uprizorjene miniaturne Emili Bizjak, v kateri je svoj ples želja zaorala po odrski ploskvi in v dinamični iluziji video projekcije; ko je dovolj jasno uprizorila nemirni svet svoje generacije, ko je sanjala o moški podobi, ki nosi belo masko neidentitete, ali pa je ples gradila na ploskvi odra in na ekranu z ali brez bele maske na svojem obrazu, masko, ki prekriva misli in odkriva realnost. Njen namišljeni svet so tovarniške hale izpolnjene z zvoki industrijskega ritma, tudi v naravi pod zeleno krošnjo jo spremlja utrip strojev, ki jo vse bolj prežema in se vidno zasidra v njeno gibalno polje. Zrelo in pogumno se je Emili lotila svojega plesnega prepleta z video sceno, ki impresionira. Nika Mlakar/Kakšna je moja želja?, se sprašuje, ko se v plesu iskanj in neodločnosti skuša upreti in izbojevati svoj notranji preboj. Domiselno je razpolovila oder z belo črto, ki jo v dobri plesni obliki preizkuša, uporablja in končno v novi preobleki tudi prebije ter odstrani. Utesnjenost v svoji kostumski belini in na oni strani črte je dovolj jasno ponazorila v gibu, ko pa se te (kostumske) utesnjenosti osvobodi, potem naj bi nastopila tudi gibalna sproščenost. Ta zaključni del ni ravno jasno izoblikovan, pričakovala bi več inovativne plesne svobode, ne le sledenja plesnim oblikam sodobne etude.

Duša, revolucija je sledil naslov tretje uprizoritve in avtorske miniaturne Naomi Novak, ki se konča z zrelim spoznanjem in izrečeno revolucionarno mislijo, da se o svojem življenju odločamo sami. Gledamo Naomi in njen slikovit ples v blatu, potem sledimo njeni poti v naravi, ko ob drevesu najde puško in se z njo na rami napoti po zelenem travniku. Njen ples iskanja in razmišljanja se dogaja vsepovsod - pred starimi fasadami, po ulici, na betonski plošči, ko ograja zamenja baletni drog ... Naomi pleše prepričljivo, intenzivno in dobro, njeno plesno znanje se spleta v dinamiki korakov, se razdaja tlom in komunicira z rokami. Ko pa Naomi počasi odhaja iz video projekcije, zaznamo njen prihod na oder, je z dušo in telesom zapisana plesu. Za bolj razločnejši govor, ki se je dogajal ob koncu uprizoritve, pa bo potrebno še nekoliko več poguma in vadbe.

Maja Radojevič je v svoji miniaturni kombinirala znanje angleščine z video projekcijo, naslov pa se glasi: Bodi kar si in verjemi vase. Začetna scena predstavi Majo ob elektronskem predvajalniku, kako zatopljena v igranje glasbenega zapisa melodije iz filma Amelie, ko pa naprava sama nadaljuje z igranjem glasbe, se Maja skotali po odru do določenega mesta – osvetljenega kvadrata. Sočasno pa se začne dogajanje na osvetljenem kvadratu projekcije, medtem ko plesalka pleše na svoji ploskvi, risarjeva roka izpisuje v angleščini prevod naslova (ali naslov prevoda): Believe Yourself in barva rdeče Be You, ostale črke pa modro. Njena pomanjšana in plešoča silhueta se še preslikava na črke projekcije, vse dokler luč ne prevlada na sceni in ne obsije plesalkin ples. Maji je uspelo filozofsko misel oživeti na kvadratu projekcije in jo s svojim plesom tudi dokaj animirati na odrski sceni.

Laura Štangelj je v avtorski miniaturni Duša skupine funkcijo časa razdelila na dve komponenti, najprej

na čas lirike v objemu barvnih balonov, ko pa se od vsakega balona posebej poslovi, se lirično obdobje sprevrže v rezko ostrino gibalnih sosledij. Miniature Duša skupine je mogoče razumeti kot mladenkino slovo od prvotnega statičnega okrilja idile in vstop v novo nastopajoče obdobje postavljanja na tla realnosti.

Zadnja v tej skupini šestih je na oder prispela Vesna Zupanec s kratko miniaturo Moj boj. Skozi temo in v tišini je stopila v osvetljen krog, v katerem je našla svoje rezilo. V krogu svetlobe se tudi začne njen boj, ples z nožem v roki, in ob rezkih zvokih glasbenega posnetka, ki spominjajo na brus kovine, ritmično pa spodbujajo gibanje, plesalkin boj.

Vsaka generacija SVŠGL Umetniške gimnazije doda svoj prispevek k mozaiku plesne umetnosti. Letos se je šest maturantk izkazalo z dobro zasnovano plesno kulturo in jasno miselno percepcijo, ki so jo znale postaviti v odrski okvir. Pričakovala pa bi več plesnega spogledovanja s prostorom, več raziskovanja procesih gibalne dinamike, še posebej tam, ko se scena odpira plesu.

Njihova mentorica Sinja Ožbolt je predstavitev miniatur 6x19 najavila kot prvi plesni nastop mladih avtoric na profesionalni sceni, in za prvič si vsekakor zaslužijo pohvalo.